

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/703/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614205836
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3614205836.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 35 724 803, v konaní zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5 proti odporcom 1/ Marekovi Bajtalovi, štátnemu občanovi Slovenskej republiky, bytom Partizánske, Februárová 945/20 a 2/ Ľubici Jančichovej, štátnej občianke Slovenskej republiky, bytom Partizánske, Veľká okružná 1096/51, o zaplatenie 7.009,86 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 4C/76/2014-73 zo dňa 05. marca 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o zamietnutí zvyšnej časti návrhu navrhovateľa a vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

Odporcom 1/ a 2/ sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcom 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 5 534,10 eur, úrok z omeškania zo splátok za obdobie od 21.10.2011 do 12.02.2012 v sume 8,26 eur, 9% úrok z omeškania ročne zo sumy 5 534,10 eur od 13.02.2012 do zaplatenia, všetko do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku súd návrh navrhovateľa zamietol a odporcom 1/ a 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 1 120,89 eur pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 887,76 eur a z ostatných trov v sume 233,13 eur, do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal proti odporcom 1/ a 2/ zaplatenia sumy 7 009,86 eur spolu s úrokom z omeškania za obdobie od 21.10.2010 do 12.2.2012 vo výške 121,75 eur a úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 7 009,86 eur od 13.2.2012 do zaplatenia s odôvodnením, že je právnym nástupcom spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s., ktorá uzavrela s odporcom 1/ zmluvu o úvere, na základe ktorej mu poskytla peňažné prostriedky za podmienok upravených v zmluve a všeobecných obchodných podmienkach. Odporkyňa 2/ prevzala na seba ručiteľský záväzok. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.10.2010 do 20.6.2015 v počte 57 a celkovej výške 7 009,86 eur. Splátky pôvodne splatné od 20.2.2012 do 20.6.2015 sa stali splatnými dňa 12.2.2012, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšné splátky si v konaní neuplatňuje. Súd vykonal vo veci dokazovanie, ktorého závery po právnej stránke posúdil podľa § 497, § 499, § 502 ods. 1, § 503 ods. 2 a § 504 Obchodného zákonníka, podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu 27.6.2005, podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu 27.6.2005, podľa § 53 ods. 1, 4, § 54 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, 2, § 101, § 103, § 111, § 112, § 517 ods. 2, § 546 a § 548 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako aj podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Uviedol,

že po vykonanom dokazovaní a zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je podaný dôvodne, ale nie v celom rozsahu. Podľa súdu právny predchodca navrhovateľa Slovenská sporiteľňa a.s. a odporca 1/ uzavreli dňa 27.6.2005 zmluvu o úvere, na podklade ktorej odporca čerpal úver vo výške 280 000,- Sk /9 294,30 eur/. Úver bol poskytnutý na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti, preto sa naň nevzťahuje zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Odporca z čerpaného úveru splatil v mesačných splátkach spolu sumu 4 946,86 eur, pričom poslednú splátku zaplatil dňa 12.11.2008. Svoju povinnosť riadne a včas splácať úver si teda nesplnil. Zo zmluvy vyplýva, že odporca mal platiť úver v mesačných splátkach po 3 705,- Sk, t.j. 122,98 eur po dobu 10 rokov, od 20.7.2005 do 20.6.2015. Za celé obdobie, na ktoré bol úver poskytnutý, mal splatiť právnomu predchodcovi navrhovateľa celkom sumu 14 757,60 eur /120 splátok x 122,98 eur/. Výška nároku zo zmluvy o úvere je teda 14 757,60 eur, pričom odporca 1/ zaplatil sumu 4 946,86 eur. Z dôvodu nesplácania splátok odporcom 1/ navrhovateľ vyhlásil úver v súlade so zmluvou o úvere za splatný dňa 24.1.2012. Nesplatené splátky úveru splatné od 20.2.2012 v sume spolu 4 919,20 eur /40 mesiacov x 122,98 eur/ sa stali splatnými ku dňu 24.1.2012 a od 20.1.2012 /dátum splatnosti splátky predchádzajúcej vyhláseniu splatnosti celého dlhu/ vo vzťahu k nim v súlade s § 103 Občianskeho zákonníka začala plynúť premlčacia doba. Premlčacia doba splátok splatných do 24.1.2012 začala plynúť odo dňa splatnosti tej-ktorej splátky. Predmetná zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou. Vyplýva to z postavenia jej účastníkov, na jednej strane veriteľ - banka, konajúci v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane druhej odporca 1/, ktorý pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Hoci spotrebiteľský charakter zmluvy nevyplyva explicitne z ustanovení Občianskeho zákonníka účinných ku dňu uzavretia zmluvy, vyplýva z ustanovení zákona č. 634/1992 Zb. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Aj zmluvy uzavreté podľa Obchodného zákonníka, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, sú spotrebiteľskými zmluvami. Preto sa aj na zmluvu uzavretú medzi právnom predchodcom navrhovateľa a odporcom v 1. rade vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv a aj na odporcu v 1. rade v právnom vzťahu s navrhovateľom sa vzťahuje ochrana, ktorá mu vyplýva z ustanovení právneho poriadku, ktorých účelom je ochrana spotrebiteľa ako slabšej strany v zmluvnom vzťahu s dodávateľom, majúca základ v Zmluve o fungovaní Európskej únie. Takýto výklad je okrem iného aj v súlade s cieľmi Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, preto je možné považovať ho za eurokonformný. Na právny vzťah je preto potrebné aplikovať § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to aj napriek tomu, že zmluva o úvere je upravená v Obchodnom zákonníku, a aj napriek tomu, že v zmluve si účastníci dohodli, že ich vzájomné vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka je kogentné a nie je možné odchyliť sa od neho ani dohodou účastníkov. Spotrebiteľ preto musí mať vždy v právnom vzťahu možnosť požívať najmenej tú mieru ochrany, ktorá mu vyplýva z ustanovení Občianskeho zákonníka, ibaže by mu iný predpis v tom istom právnom vzťahu priznával vyššiu mieru ochrany. Premlčacia doba v obchodno-právnych vzťahoch je štvorročná, v občianskoprávnych vzťahoch trojročná. Pre odporcov je preto výhodnejšia aplikácia ustanovení o premlčaní podľa Občianskeho zákonníka. Podľa súčasnej právnej úpravy je povinnosťou súdu v spotrebiteľských sporoch prihliadať na premlčanie uplatneného nároku bez ohľadu na to, či sa spotrebiteľ premlčania dovoľá alebo nie. Odporca 1/ nepochybne nesplácal splátky splatné od roku 2008. Navrhovateľ si uplatňuje návrhom nárok na zaplatenie splátok splatných od 21.10.2010. Jeho nárok je teda oprávnený. Súd však musel prihliadať na premlčanie žalovaného nároku. Premlčacia doba v občiansko-právnych vzťahoch je v zásade 3-ročná a plynie pri plneniach splatných v splátkach odo dňa splatnosti splátok a v prípade, ak nastane pre nezaplatenie niektorej splátky splatnosť celého dlhu, odo dňa splatnosti tejto nezaplatennej splátky. Podaním návrhu na začatie konania sa plynutie premlčacej doby prerušuje. Nepremičané sú teda tie splátky, ktorých splatnosť nastala po 24.9.2011 /návrh na začatie konania bol podaný 24.9.2014/. Ide o splátky splatné od 20.10.2011 a o zosplatený zvyšok splátok po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, spolu o 45 splátok po 122,98 eur, t.j. v sume 5 534,10 eur. Odporca 1/ je preto povinný zaplatiť navrhovateľovi nepremičanú časť splátok úveru v sume 5 534,10 eur. Záväzok odporkyne 2/ zaplatiť uvedenú sumu vyplýva z jej ručiteľského vyhlásenia zo dňa 27.6.2005. Ručiteľ zodpovedá za zaplatenie záväzku v prípade, že ho nesplní riadne a včas dlžník. Z uvedených dôvodov súd zaviazal odporcov 1/ a 2/ zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 5 534,10 eur. Keďže sú odporcovia so zaplatením dlžnej sumy v omeškaní, patrí navrhovateľovi aj úrok z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka 9% ročne z jednotlivých nezaplatených nepremičaných splátok /splatných od 21.10.2011 do 21.1.2012/ a z nepremičaného zvyšku mimoriadne zosplateného úveru. Navrhovateľ v návrhu úrok z omeškania vyčíslil ku dňu 12.2.2012. Súd mu preto priznal úrok z omeškania z nepremičaných splátok splatných do 12.2.2012 v sume 8,26 eur /9% ročne zo sumy 122,98 eur od

21.10.2011 do 12.2.2012, od 21.11.2011 do 12.2.2012, od 21.12.2011 do 12.2.2012 a od 21.1.2012 do 12.2.2012/. Keďže omeškanie trvá aj po 12.2.2012, súd priznal navrhovateľovi aj úrok z omeškania z dlžnej sumy 5 534,10 eur od 13.2.2012 do zaplatenia. Súd vzhľadom na výšku prisúdenej sumy určil na jej zaplatenie odporcom 1/ a 2/ lehotu 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd návrh zamietol. Rozhodol tak z dôvodu, že vo zvyšku je nárok navrhovateľa premlčaný. Premlčané sú všetky splátky úveru, ktorých splatnosť nastala viac ako tri roky pred podaním návrhu na začatie konania, vrátane príslušenstva týchto splátok. Súd pri rozhodnutí nemohol prihliadnuť na tvrdenie odporcu 1/, že v konaní ide o vydanie nároku z bezdôvodného obohatenia. Navrhovateľ sa podaným návrhom domáha zaplatenia nároku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere. Premlčacia doba sa preto neradi ustanoveniami o premlčaní v prípade bezdôvodného obohatenia, ale ustanovením zákona o všeobecnej premlčacej dobe. Nie je možné vychádzať zo záverov odporcu 1/, že po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru odpadol právny dôvod plnenia. Právnym dôvodom plnenia je zmluva o úvere a vyhlásením mimoriadnej splatnosti zmluva ako právny úkon nezanikla. Navrhovateľ totiž od zmluvy neodstúpil ani ju nezrušil iným spôsobom, len si v súlade so zmluvou uplatnil dojednané plnenie /hoci predčasne/. To však nemá za následok zmenu právneho dôvodu vzniku záväzku dlžníka z právneho úkonu /zo zmluvy/ na bezdôvodné obohatenie. Zmluva o úvere je totiž stále platná, hoci splatnosť dojednaného záväzku dlžníka nastala predčasne. Právny názor, že navrhovateľ sa nemôže domáhať úhrady splatných splátok po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nemá oporu v žiadnom ustanovení právnych predpisov. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nie je možné stotožňovať s odstúpením od zmluvy, ide len o zmenu obsahu zmluvy z dôvodu naplnenia podmienky dohodnutej v zmluve /omeškania dlžníka/, nie o zánik zmluvy. Pokiaľ ide o námietku, že nie je zohľadnené čiastočné splatenie úveru mesačnými splátkami, toto tvrdenie bolo vyvrátené listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľom. Splátky zaplatené do roku 2008 boli riadne započítané na dlh odporcu 1/ a navrhovateľ sa v konaní domáha len zaplatenia tých splátok, ktoré nepochybne zaplatené neboli. Ani nezrovnalosti vo vyčíslení dlhu v korešpondencii, ktorú navrhovateľ odporcovi zaslal, nie je právne podstatné pre posúdenie výšky navrhovateľovho nároku. Súd pri rozhodovaní vychádzal výlučne z obsahu vykonaných dôkazov a na prípadné nesprávne vyčíslenie dlžnej sumy v písomnostiach doručovaných odporcovi 1/ navrhovateľom neprihliadal. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil podľa § 142 ods. 2 O.s.p.. Navrhovateľ aj odporcovia boli v konaní čiastočne úspešní a čiastočne neúspešní, preto súd trovy konania medzi nich pomerne rozdelil. Mieru úspechu navrhovateľa súd vyčíslil na $77,72\% / (5534,10 + 8,26) : (7009,86 + 121,75) / = /5542,36 : 7131,61/$ a mieru úspechu odporcu na 22,28% z predmetu konania. Čistý procesný úspech navrhovateľa po odpočítaní jeho neúspechu je preto 55,44% $/ 77,72\% - 22,28\% /$. Súd preto navrhovateľovi priznal 55,44% zo všetkých účelne vynaložených trov konania a to za zaplatený súdny poplatok vo výške 420,50 eur, z toho 55,44% je suma 233,13 eur a za trovy právneho zastúpenia v sume 1 601,29 eur, z toho 55,44% je suma 887,76 eur.

Proti tomuto rozsudku do jeho zamietavej časti podal včas odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že v napadnutej časti vychádza rozhodnutie súdu prvého stupňa z nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočne zisteného skutkového stavu. Predmetná zmluva o úvere bola medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom 1/ uzatvorená dňa 27.06.2005, pričom v období do 31.12.2007 sa ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka vzťahovali len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a iné zmluvy upravené v 8. Časti Občianskeho zákonníka, ako aj na zmluvu uzatvorenú podľa § 55 Občianskeho zákonníka. Predmetná zmluva o úvere tak mala byť posudzovaná ako absolútny obchod podľa Obchodného zákonníka a to vrátane otázky premlčania práv žalobcu. Na podporu tohto názoru poukázal navrhovateľ na rozhodnutia NS SR sp. zn. 2MCdo/3/2011 zo dňa 28.04.2011, 6MCdo/4/2012 zo dňa 27.03.2013, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/132/2013 zo dňa 21.11.2013, sp. zn. 15Co/28/2013 zo dňa 30.10.2013, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/138/2013 zo dňa 20.02.2014 a iné. Vzhľadom na to navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že v zostávajúcej časti jeho návrhu vyhovie alebo aby v napadnutej časti tento rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporca 1/ k odvolaniu navrhovateľa písomne uviedol, že aj keď bola predmetná zmluva o úvere uzatvorená dňa 27.06.2005, tak už v tom čase platil v slovenskom právnom poriadku účinok Smernice Rady 93/13/EHS z 5. Apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá bola do právneho poriadku Slovenskej republiky implementovaná 01. Apríla 2004 zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorým sa menil a dopĺňal Občiansky zákonník. Tu poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/149/2011 zo dňa 10. januára 2013 ako aj rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne, z ktorých citoval. Poukázal aj na rozhodnutie Európskeho súdneho dvora v prípade C-106/89

Marleasing, v ktorom súd rozšíril pôsobenie nepriameho účinku smerníc vytvorením pravidla, že pokiaľ členský štát neimplementoval určitú smernicu včas, tak národný súd je povinný vykladať existujúce ustanovenia národného práva v zmysle ustanovení a účelu danej smernice tak, ako je to najviac možné. Nepriamy účinok smernice na rozdiel od priameho účinku pôsobí aj horizontálne, čiže sa ho možno dovolávať aj v sporoch medzi jednotlivcami navzájom. V tomto zmysle je potom predmetná úverová zmluva zmluvou spotrebiteľskou a v danom prípade musel súd prvého stupňa aplikovať aj § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a na premlčanie práv navrhovateľa prihliadnúť z úradnej povinnosti. Okrem toho odporca 1/ v konaní námietku premlčania uplatnených práv navrhovateľa vzniesol. Ďalej odporca 1/ uviedol, že navrhovateľ písomne dňa 24.01.2012 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom podľa jeho návrhu sa všetky splátky úveru stali splatnými dňa 12.02.2012. Súd rozsudkom priznal navrhovateľovi sumu 5.534,10 eur, ktorá pozostáva z nezaplatených splátok úveru, ktoré podľa súdu nie sú premlčané a ktorých splatnosť nastala po 24.09.2011/ ide o splátky splatné od 20.10.2011 a zosplatený zvyšok splátok po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, spolu 45 splátok po 122,98 eur/. Podľa odporcu 1/ je uvedená, navrhovateľovi priznaná suma v rozpore s platným právom, nakoľko si navrhovateľ nemôže uplatňovať splatnosť splátok, ktoré nastali po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ale sa môže domáhať len nesplatennej časti istiny úveru spolu s úrokom z omeškania. Okrem toho je uplatnený nárok navrhovateľa podľa odporcu 1/ v celom rozsahu premlčaný a to podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď navrhovateľ sa mohol svojho práva domáhať do dvoch rokov od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru ale svoj nárok uplatnil až po uplynutí tejto premlčacej doby. Nakoniec poukázal odporca 1/ aj na nezrovnalosti v uplatňovanej pohľadávke, v ktorej vôbec nebolo zohľadnené čiastočné splatenie úveru pravidelnými mesačnými splátkami úveru. Z týchto dôvodov odporca 1/ žiadal odvolanie navrhovateľa zamietnuť.

Odporkyňa 2/ sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrila.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu a z dôvodov odvolania navrhovateľa bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej zamietavej časti ako aj vo výroku o náhrade trov konania ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť.

Rozsudok súdu prvého stupňa v časti, v ktorej boli odporcovia 1/ a 2/ zaviazaní k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 5 534,10 eur, úrok z omeškania zo splátok za obdobie od 21.10.2011 do 12.02.2012 v sume 8,26 eur, 9% úrok z omeškania ročne zo sumy 5 534,10 eur od 13.02.2012 do zaplataenia, všetko do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku, odvolaním napadnutý nebol, a preto je v tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa právoplatný a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknutý. Z tohto dôvodu odvolací súd nemohol ani prihliadať k argumentom odporcu 1/ prezentovaným v jeho vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa, ktorými odporca 1/ popieral dôvodnosť celého uplatneného nároku navrhovateľa, teda aj tej jeho časti, v ktorej súd prvého stupňa svojím rozsudkom návrhu navrhovateľa vyhovel.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky námietky, ktoré boli v odvolaní navrhovateľom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

V prvom rade je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa na otázku premlčania uplatneného práva navrhovateľa správne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní. Je nepochybné, že v danej veci, kedy sa navrhovateľ domáha zaplataenia dlhu odporcu 1/ z úverového vzťahu vzniknutého zmluvou o úvere, sa jedná o tzv. absolútny obchod v zmysle § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka. Na druhej strane je však záväzkový vzťah medzi účastníkmi vzťahom spotrebiteľským, keď bol založený spotrebiteľskou zmluvou uzatvorenou medzi právnym predchodcom navrhovateľa ako dodávateľa pri jeho podnikateľskej činnosti /banka/ a odporcom 1/ ako fyzickou osobou, ktorá nekonala v rámci podnikania, povolania, alebo zamestnania. Neobstojí námietka žalobcu, že v čase uzatvorenia zmluvy boli podľa § 52 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2007 spotrebiteľskými zmluvami len na kúpna zmluva, zmluva o dielo a iné zmluvy upravené v 8. Časti Občianskeho zákonníka, ako aj zmluva uzatvorená podľa § 55 Občianskeho zákonníka. Nemožno totiž opomenúť ustanovenia § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy /na ktoré správne poukázal aj súd prvého stupňa/, v zmysle ktorého bol odporca 1/ spotrebiteľom - fyzickou

osobou, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti; právny predchodca navrhovateľa bol predávajúcim - podnikateľom, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby a zmluva o úvere, ktorú uzatvorili bola tzv. typovou /spotrebiteľskou/ zmluvou, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, pričom je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Z uvedeného dôvodu a s poukazom na prevzatie záväzkov Slovenskej republiky vyplývajúcich z komunitárneho práva v oblasti ochrany spotrebiteľa, bolo aj v oblasti obchodného práva /keďže úverový záväzkový vzťah je tzv. absolútnym obchodom/ potrebné aplikovať ustanovenia § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka sú obchodnoprávne vzťahy len podmnožinou občianskoprávných vzťahov, a preto ak v čase uzavretia zmluvy medzi účastníkmi neexistovala špeciálna úprava ochrany spotrebiteľa v Obchodnom zákonníku, bolo v zmysle § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka potrebné na právny vzťah účastníkov subsidiárne aplikovať aj ustanovenia o ochrane spotrebiteľa obsiahnuté v Občianskom zákonníku. Preto súd prvého stupňa postupoval správne, ak na vzťah účastníkov aplikoval príslušné právne normy chrániace spotrebiteľa.

Ďalej odvolací súd uvádza, že práve na uvedený charakter záväzkového vzťahu medzi účastníkmi / spotrebiteľský vzťah/ treba brať prednostne zreteľ pri posudzovaní otázky premlčania práv z tohto záväzkového vzťahu a žalovaným ako spotrebiteľom treba poskytnúť zvýšenú právnu ochranu a to aj tým, že otázka premlčania sa spravuje podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre žalovaných ako spotrebiteľov priaznivejšie. Záväzkový vzťah medzi účastníkmi nie je vzťahom medzi dvomi podnikateľmi ale vzťahom medzi podnikateľom a nepodnikateľom, spotrebiteľom, pričom takéto spotrebiteľské vzťahy sú primárne upravené ustanoveniami Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. V tomto zmysle potom platí, že podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Je náležité a plne v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, že v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo. S účinnosťou zákona č. 150/2004 Z.z. /1. 1. 2004/ došlo k zásadnej zmene spotrebiteľského práva. Nevýhodnejšie zmluvné klauzuly oproti zneniu občianskeho zákonníka sa dostali do rozporu s novým ustanovením § 54 ods. 1 „spotrebiteľovi sa ani inak nesmie zhoršiť jeho postavenie“. Použitie nevýhodnejšieho podnikateľského práva a nie občianskeho práva na spotrebiteľský právny vzťah vrátane premlčania predstavuje takéto zhoršenie postavenia spotrebiteľa. Je preto nevyhnutné a správne na otázku premlčania práv zo spotrebiteľskej zmluvy o úvere aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Posúdením skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní je potom potrebné dospieť k rovnakému záveru ako dospel súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí, že právo žalobcu na zaplatenie splátok úveru splatných do 24.09.2011 spolu s príslušenstvom je premlčané. Zamietnutie návrhu navrhovateľa na začatie konania súdom prvého stupňa v časti, v ktorej sa domáhal zaplatenia práve týchto splátok úveru bolo preto vecne správne.

Za rovnako správne považuje odvolací súd aj rozhodnutie súdu prvého stupňa o náhrade trov konania. Ani jeden z účastníkov nebol v konaní úspešný celkom a preto súd prvého stupňa správne pri rozhodovaní o náhrade trov konania účastníkov aplikoval ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p.. Mieru úspechu pomerne úspešnejšieho navrhovateľa súd prvého stupňa určil správne, správne aj vypočítal trovy konania, ktorých náhradu si navrhovateľ uplatnil /pri trovách právneho zastúpenia v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z./ a nakoniec aj správne určil sumu priznanej náhrady trov konania s ohľadom na pomer úspechu účastníkov vo veci samej.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietavej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.. Odporcom 1/ a 2/, ktorí boli v odvolacom konaní úspešní, odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože tieto si ju neuplatnili.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.